

¶ BONI consule.

unt gude ferer.

Boni consule, modus loquēdi ueterum illorum, id significat, quod Bonum iudica. Perfecti enim illi Latinitatis principes iudicare, consulere dicebant: ut si dicas: Rogo boni consulas, id sit, quod rogo bonum iudices.

Ouidius de Ponto:

Vt tamen hoc ita sit munus tua grande uoluntas:

Ad me peruenit, consuluitq; boni. Ibidem:

Quæ quanq; misisse pudet, quia parua uidentur:

Tu tamen hæc quæso consule missa boni.

¶ CAPVT.

Inficiari nemo etiam mediocri ingenio audeat, esse modum quendam loquendi, qui linguam Latinam à Barbarie distinguat. Nam uerba, ac uocabula quid per se, & singillatim significēt, innumeri Grammatici copiose differere. Sed quid ijs coniunctis, composita oratione, usitato more loquendi, modus in ueteribus, ac perfectis autoribus obtinuerit, nemo hactenus (quod sciam) plane considerauit. Caput enim illud est, caput cenæ, caput & origio, caput malorum, caput factionis, & capiti tuo, quod genus execrationis est, & huiusmodi boni autores per translationem miracum iucunditate suis scriptis interferuerunt.

Caput.

Plautus in Penulo: Capiti uestro istud quidem.

Vergilius: Capiti cane talia demēs, Dardanio, rebusq; tuis.

Idem: Di capiti ipsius, generiq; referuent.

Cælius Ciceroni: Te ad Nonum Calendarum Iunij Subrostrarij (quod illorum capiti sit) dissiparant perijisse.

Plautus in Mercatore: Ad capita rerum peruenias.

Idem in

Idem in Asinaria : Ego caput huic heræ argento fui hodie reperiundo.

Cicero M. Marcello: Caput illud est, si ista uita tibi commo- dum esse uideatur.

Idem Seruio Sul. Caput illud est, ut Lysonem recipias in ne- cessitudinem tuam.

Idem Attico: Caput illud est, quod scis.

Eidem: Quarum literarum erat caput Aquiliam nouercam non esse laturum.

Eidem: Quod caput est ipsum non noui.

Idē de Diuina. Sed quod caput est, cur isto modo iam ora- cula Delphis non æduntur?

In Philippica secunda : Caput autem literarum sibi cum illa Mima posthac nihil futurum.

Idem Bruto : Caput autem est hoc, quod te diligentissime percipere, & meminisse uelim.

Idem in officijs: Caput autem est in omni procuratione ne- gotij, & muneris publici, ut auaritiæ pellatur etiam mini- ma suspitio.

Idem in Verrem : Et quod caput est rei frumentariæ cam- pus Leontinus.

Idem in Tuscu. Negauit se iure illo nigro, quod cenæ caput erat delectatum.

Cic. p Tito Annio Milone: Quid quod caput audaciæ est?

Idem: Qua senatui gratias agit post reditum suum, cū præ- clarum caput recitaretur.

T. Li. ab urbe condita: Cum caput rerum omnium in omni hostium equitatu Masinissam fuisse sciret.

¶ CAPITE aperto, Capite obuoluto.

T. Lilius de bello Punico: Capite aperto est ductus.

Ibidem: Obuolutum caput est.

Idem ab urbe condita: Caput obuoluito, infelici arbori reſte ſuſpendito.

¶ CVM.

Q Vis erit, qui legens, quas infra ſcripſi autoritates de clauſula Cum, quemadmodum præcellentis ingenij Vates illa uſi fuerint, quando tempus ſignificare uoluerūt: non ſupramodum oblectetur, mihiq; arrideat, qui eas pri- mus (ut opinor) notauit, & undiq; decerptas, quaſi in aceruum congeſſi?

Plautus in Truculento: Iam biennium eſt, cum mecum eſſe ille cœpit.

Ibidem: Illi quidem haud diu eſt, cum dentes exciderunt.

Idem in Perſa: Nondum ſex meſes Megaribus huc eſt, cū commigravit.

Idem in Moſtel. Quia ſeptem meſes ſunt, cū in hæc ædes pedem nemo intro detulit.

Idem in Menechmis: Plus triginta annis natus ſum, cū ego interea loci nōnūq; quicq; facin⁹ feci peius, neq; ſceleſtius.

Idem in Bacchidibus: Iam aderit tempus, cum ſeſe etiam ipſe oderit.

Terentius in Heauton. Si unq; ullum fuit tempus mater, cū ego uoluptati tibi fuerim.

Idem in Adelphis: Videre uideor iam illum diem, cum hinc egens profugiet aliquò militatum.

Idem in Ecyra: Hunc uidere ſemper optaui diem, cum ex te eſſet

esset aliquis, qui te appellaret patrem.

Cicero pro L. Murena: Qui locus est iudices? quod tempus? quæ dies? quæ nox? cum ego non ex istorum insidijs, ac mucronibus, non solum meo, sed multo etiam magis diuino consilio eripiar, atque euolem?

Idem Cassio M. Fabium, quod mihi amicum tua commendatione das, nullum in eo facio quaestum. Multi enim anni sunt, cum ille in aere meo est, & à me diligitur.

Idem de Oratore: Iam anni propè quadringenti sunt, cum hoc probatur.

Idem Attico: Utinam illum diem uideam, cum tibi gratias agam, quod me uiuere coegisti.

Eidem: Eandem uirtutem istam, ueniet tempus, cum grauius gemes.

Idem pro Tito Annio Milone: Erit illud profecto tempus, & illucescet aliquando ille dies, cum tu salutaribus (ut spero) rebus tuis, sed fortasse motu aliquo communium temporum, qui quam crebro accidat experti debemus scire & amicissimi beniuolentiam, amicitiam, & grauisissimi hominis fidem, & unius post homines natos fortissimi uiri magnitudinem animi desideres.

Idem Attico: Triginta dies erant ipsi, cum dabam has literas.

Idem Caesari: Aliquot enim sunt anni, cum uos duos elegi, quos praecipue colerem.

Idem Attico: Utinam eum diem uideam, cum ista oratio ita libere uagetur, ut etiam in Sicæ domum introeat.

Idem pro eodem: Dies nondum decem intercesserant, cum ille alter filius infans necatur.

Ibidem: Vnus & alter dies intercesserat, cum res parum certa uidebatur.

Ibidem: Anni sunt octo, cū iste in ista meditatiōe uersatur.

Idem in Philippicis: Vigesima annus est, cum omnes scelerati me unum petunt.

Idem Attico: Sed tu omnia consilia differebas in id tempus cum sciremus quæ Brundusij acta essent.

Eidem: Ipse discrucior uenisse tempus, cum iam nec fortiter, nec prudenter quicquàm facere possim.

Eidem: Biennium iam præterijt, cum ille Callipides assiduo cursu cubitum nullum processit.

Idem in Verrem: Vna nox intercesserat, cum iste Dorotheum sic diligebat, ut diceres omnia inter eos esse cōmunia.

Idem de Oratore: Vix annus intercesserat ab hoc sermone cohortationis meæ, cum iste accusauit Caium Norbanū.

Idem de officijs: Nondum centum & decem anni sunt, cum de pecunijs repetundis, à Lucio Pisone lata lex est.

Idem de diuinatione: Quoniam multi anni sunt, cum bella à proprætoribus, & proconsulibus administrantur.

Vergilius in Georgicis:

Scilicet & tempus ueniet, cum finibus illis:

Agricola incautus terram molitus aratro.

Exesa inueniet scabra rubigine pila.

Idem:

En erit unq̄ ille dies mihi, cum liceat tua dicere facta.

Idem: Neclōgum in medio tempus, cum clamor ad aures: Peruenit.

Idem:

Turno tempus erit, magno cum optauerit emptum:

Intactum Pallanta.

Idem:

Tertia

Tertia iam Lunæ se cornua lumine complent:

Cum uitam in syluis inter deserta ferarum:

Lustra domosque traho. Idem:

Septima post Troiæ excidium iam uertitur æstas:

Cum freta, cum terras omnes, tot inhospita saxa:

Syderaque emensæ ferimur. Idem:

Vix hæc ædiderat, cum effusis himbribus atra:

Tempestat sine fine furit. Ouidius de Fastis:

Iam tria lustra puer furto conceptus agebat:

Cum mater nato est obuia facta suo.

Titus Liuius ab urbe cōdita: Per multi iam anni erant, cum nulla certamina fuerunt.

Idem de bello Punico: Dies haud multi intercesserant, cum legati uenerunt.

Idem ab urbe condita: Tricentesimus sexagesimus quintus annus urbis Quirites agitur, cum non uniuersa Ethruria uobis bello par est.

CONTURBARE.

Conturbauit me (fateor) cum intelligere satis nondum possem quid uerbum Conturbo penitioris significato sibi uellet: Cum euolutis tandem diuersorum autorum scriptis, id mihi uisus sum percepisse. Est enim Conturbare id ferè, quod decoquere: quod, ut alijs post iudicandum melius relinquam, loca ipsa ex quibus collegi, subiiciam

Cicero ad Atticū: Illi Dī sint irati huiusmodi Græco, qui cōturbare quidē putat sibi licere, quod equitibus Romanis.

Idem Q. Cic. fratri: Misi ad Cæsarem eodem illo exemplo literas; locum autem illius de sua egestate ne sis aspernatus:

n 3 Ad quem

Ad quē ego rescripsi, nihil esse quod post hac artis nostrae fiducia conturbaret, lusi cū in eo genere & familiariter, & cum dignitate.

Idem pro G. Planco: Nam quid ais Cassi nō plus me Planco debere, cū bonis omnibus, quod ijs æque mea salus cara fuerit, ego me debere bonis omnibus fateor, sed etiā ijs, quibus ego debeo boni uiri, & ciues, Comitijs edilitijs aliquid se meo nomine debere Planco dicebant. Verū fac me multis debere, & in ijs Planco. Vtrū igitur me conturbare oportet: an cæteris cum cuiusq; dies uenerit, hoc nomen debito ris quo urgetur nunc competitor dissoluere: quanq; dissimilis est pecuniæ debitio, & gratiæ. Nam qui pecuniā dissoluit, statim non habet id quod reddidit: Qui autem debet, æs retinet alienum. Gratiā autem & qui refert habet, & qui habet in eo ipso quod habet refert.

Vulpianus de Institoria actione: lege, Quicumq; Idem La- beo ait: Si quis pistor seruum suum solitus fuerit in certum locum mittere ad panem uendendum, deinde pecunia accepta præsentī, ut per dies singulos ei panes præstaret, conturbauerit: dubitari non oportet, quin si promisit ei dari summas, teneri debeat.

Alphænus de in rem uerso: lege, Quidam seruus: Boues uēdiderat, alios redemerat, nummos uenditori non soluerat, postea conturbauerat, qui boues uendiderat, nummos à domino petebat actione de peculio, aut quod in rem domini uersum esset.

CONSCENDERE. **C**ONSCENDERE proprie nauigātium est, quod ab usu propè communi

pè communi recessit. Ita enim tritum erat, ut quādoq; absolute à perfectissimis illis autoribus diceretur.

Cicero Attico: Idibus Martijs Pompeium à Brundusio conscendisse.

Cæsar in cōmentarijs: Erat completis littoribus contentio, qui potissimum ex magno numero conscenderent.

Ibidem: Tandem idoneam tempestatem nactus, milites, equitesq; conscendere naues iubet.

Idem de bello ciui. Non minori animo, ac fiducia, q̄ ante dimicauerant naues conscendunt.

Ibidē: Nominatim euocati, atq; obsecrati, naues cōscendūt.

Ibidē: Aequo ut animo mancipia, atq; impedimenta in Italia relinquerent, ipsi expediti naues conscenderent.

Vergilius: Bis denis Frigiū conscendi nauibus æquor.

¶ CORRUMPERE.

Corrumpere uulgata significatione, id est certe, quod inquinare, contaminare, uitiare. Considerantibus autem, & diuersa bonorum autorum loca rimantibus, interior quidā sensus occurrit, quo meo iudicio id significet, quod destruo, rumpo, rodo, perdo.

Corrumpo.

Plautus in Amphitrione: Tace ne corrumpe oculos.

Idem in Mercatore: Nimum stulte facis, oculos corrupis tales.

Varro de Re rustica: Neque rubigo frumenta, atque arbores corrumpit.

Idem: Capræ omnia nouella sata carpando corrumpunt.

Cicero pro Aulo Licinio: Tabulas, quas idē dicis solere corrumpi desyderare.

Idem

Idem in Verrē: Vt tabulas publicas corrumpere auderes.

Cæsar in comē. Vt æquo animo ipsi sua frumēta corrūperēt.

Salustius in Catili. Dubitando & dies prolatando, magnas oportunitates corrumpere.

Idem in Iugurtino: Præda omnis à profugis corrupta.

Ibidem: Illaq; & domum, & semet igni corrumpunt.

Ibidem: Nam cum fontis uenæ paulo processerant, igni, aut lapidibus corruppebantur.

Propertius: Et sæpe immeritos corrūpas dentibus unguēs.

Idem: Illa puellarum ingenuos corrumpit ocellos.

Idem: Corrumpit dura catena manus.

Ouidius de arte amandi:

Quid teneros lachrymis corrūpis ocellos? Idē de Ponto:

His ego si demēs ausim corrūpere nomē. Idē de amorib⁹:

Quid fles, & madidos lachrymis corrumpis ocellos?

Vulp. locati & conducti lege: Sed addes: Sed prælum, & tra petum uitiatum dominum reficere debere, quod si culpa coloni quid eorum corruptum sit, ex locato eum teneri.

Idem eodem titulo, lege, Ex conducto: Sed & si Vredo fructum oliue corru perit, aut solis feruore non assueto id acciderit, damnum domini futurum.

Idem ad legem Aquiliam, lege, Si seruus: Si quis alteri damnum fecerit, quid usserit, fregerit, ruperit iniuria, quāti ea res erit in diebus triginta proximis, tantum ex damno dare damnas esto. & subdit: Celsus ait: Lex ruperit, rupisse uerbum ferè omnes ueteres sic intellexerunt, corru perit. & subdit: Celsus non neget fractum & ustum contineri corrupti appellatione.

Labeo

Labeo eodem titulo: Si riuum, quem faciendum conduxeras, & feceras, antequam eum probares, Labes corruptit tuum periculum esse Paulus respondit.

Paulus de usu fructu, lege, Titius: Meuius uillam uetustate corruptam, necessariam cogendis, & conseruandis fructibus ædificauit.

Idem de liberali causa, lege, Liberalis: Fieri enim potest, ut fiducia libertatis, & surripere quædam, & corrumpere, atque consumere ex bonis eorum, quibus seruebat, ausus sit.

Cæsar in commentarijs: Corruptis equis macie, conandum sibi aliquid Pompeius de eruptione existimauit.

Ibidem: Itaque quodcumque addebatur, subsidio id corruptum timore fugientium terrores, & periculum augebat.

Hircius in commentarijs: Frumento incenso, uino, oleo, ceterisque rebus, quæ ad uictum parari solent corruptis.

Ibidem: Rebus ad uictum pertinentibus corruptis.

T. Liuius ab urbe condita: Causando corrumpi equos in insula inclusos.

Ibidem: Caue ne tot meritorum gratiam maiore culpa corrumpas.

Ibidem: Alia disiecerunt, alia igni corruerunt.

Ibidem: Ad frumenta, quæ iam in horreis erant corrupenda:

Idem de bello Punico: Captum oppidum cum ingenti præda, quantum pleraque à dominis de industria corrupta erant.

Ibidem: Tectis primis incensis, ac frugibus corruptis.

¶ CONSEQVOR, & Assequor.

Consequor & Assequor uno propemodum, eodemque modo dicendi, censeri possunt, ut si dicamus: Non me
o es assecutus

es affecutus, uel consecutus, idem significet, quod non potuisti ad me peruenire.

Terentius in Heautonti. Hæc ubi aperuit hostium, cōtinuo huc se coniecit intro, ego consequor.

Cicero Attico: Quamobrem te oro des operam, ut me statim consequare.

Eidem: Si enim es Romæ, iam me assequi non potes: sin es in uia, cū eris me affecutus, coram agemus, quæ erūt agēda.

Eidem: Cum præsertim non dubitarem, quin si etiam tutum iter nobis fuisset, te tamen iam cōsequi nō possemus.

Idem in Catilinam: Aurelia uia profectus est, si accelerare uolent, ad uesperum consequentur.

Cæsar in cōmen. Hoc prælio facto, reliquas copias Eluetiorū ut consequi posset pontem in Arare faciendum curauit.

T. Liuius de bello Punico: Peditum agmen, quia assequi terra non potui.

Ibidē: In Brutios raptim ne Gracchus assequeretur cōcessit. Idem de bello Macedonico: Paucos moratus dies, dum se copiae assequerentur.

Idem ab urbe condita: Nocte prægressum eum assequitur locis planis, ac patentibus.

¶ CAVEOR & Gemor.

CAueor & gemor sæpenumero scriptum repperi (ut opinor) à paucis obseruatum.

Cicero Seruio Sulpitio: Quæ esset tua in hoc pestifero bello cauendo & prædicendo sententia.

Idem Attico: Atq; hic status, qui una uoce omniū gemitur.

Eidem: Cætera quæ quidem prouideri poterunt cauebūtur.

Eidem

Eidem: O hominem cauendū mihi.

Eidem: Fidem uobis habendam nō esse, me uero cauendū.

¶ COMMODVM.

Commodum discesseram cum uenisti, id est, oportune, in tempore, aliquando uix, tantum; modus hic loquendi elegans frequenti in usu est apud bonos autores.

Plautus in Mercatore: Si istac ibis commodum, obuiam uenies patri.

Idem in Trinūmo: Nanq; hoc commodum orditur loqui.

Idem in Milite: Hem te ipsum quæro commodum uir lepidissime.

Terentius in Eunucho: Commodum huc aduenerat.

Cicero Attico: Commodum discesserat Hilarius librarius.

Eidem: Commodum ad te miseram Demeam, cum heros ad me uenit.

Eidem: Commodum ad te dederam literas de pluribus rebus, cum ad me bene mane Dionysius fuit.

Eidem: Commodum discesseras heri, cum Trebatius uenit.

¶ AMAT cum maxime.

Amat cum maxime, modus est loquendi Romano candore perfusus, Id enim significat, quod illiterati dicunt Amat, sicut unq; uel nunq; magis.

Cic. Q. Fratri domus celebratur ita ut cum maxime.

Terentius in Ecyra: Amabat ut cū maxime tum Pamphilus.

¶ CEDO. *het sy so*

Cedo, aduerbium quandoq; ab ueteribus etiam ad plures referebatur. Cic. de senectute: Cedo qui ue-

stram Remp. tantam amisistis, & tam cito?

¶ CONSENTIRE.

Consentire, intimo modo loquendi est, quod conuenire, concordare.

Cicero in Academicis questio. Sed mihi neutiq; cor consentit. & subdit: Apparet enim iam cor cum oculis consentire.

Idem Attico: Quoniam cum consilijs tuis, mea & facta, & consilia consentiunt.

Idem de diuinat. Animorum consentientium multitudinem completum esse mundum.

Idem de reditu suo: Tanta consentione Italiae.

Idem de natura deorum: Itaque illa mihi placebat oratio de conuenientia, consensuq; naturae.

Ibidem: Ita feruntur, moderanturq; cursus, ut ad omnia conseruanda, & tuenda consensisse uideantur.

Idem Planco: Quae autem recitatae sunt literae in senatu, nequaquam consentire cum oratione Furnij uisae sunt.

¶ CONDICERE. *bescheiden.*

Condicere, penitioe significato erat, Denunciare, constituere, decernere, & in caenis eo uerbo praesertim ueteres utebantur.

Plautus in Stichio: Homines seruulos potare, amare, atq; ad caenam condicere.

Cicero Lentulo: Nam cum mihi condixisset, caenauit apud me in mei generi Crassipedis hortis.

T. Liuius ab urbe condita: Rex his ferme uerbis patres consulebat, quarum rerum, litium caufarum condixit pater patratus populi Romani Quiritium patri patrato priscorum Latinorum, hominibusq; priscis Latinis.

¶ Loci.

¶ LOCI & Cæli grauitas.

Loci & Cæli grauitatem dicebant antiqui eo modo dicendi, quo multi peruerse, ut cætera, malū aerem dicunt. Cicero Attico: Et cum reliquis etiam loci grauitas hic miserrime perferenda est.

*Loci grauitas
Coeli grauitas*

Eidem: Iam enim corpore uix sustineo grauitatē cæli huius. Varro de Re rustica: In Appulia loca calidiora & grauiora. Ibidem: In regionibus, quæ grauitate cæli, soliçq; sterilitate uastantur.

¶ CERTVS. *speech*

Veteres uerbum hoc Certus, sermoni Latino occultiore & uario significato quandoq; interferebant. Quod nō ab re sit obseruasse. Proderit enim non parum studiosis, si sedulo hos flosculos attenderint. Qui uero affirmāt in plurali certos dici, non certum, errasse facile deprehenduntur.

Cicero in Verrem: Confirmat se homines certos eius rei causa in Siciliam, & terra, & mari missurum.

Ibidem: Tum iste cōtinuo mittit homines certos Melitam.

Ibidem: Certos homines in Quinqueremi misisse.

Idem in Catilinam: Certos homines delectos, ac descriptos habebat.

Cicero Attico: Hominem certum misi de comitibus meis.

Eidem: Certos homines ad mulieres miseram.

Eidem: Statim dedi literas, ut ex Cypro equites ante certam diem decederent.

Idem Cassio: Qui cum essent missi, ut Antonio ex senatus sententia certas res nunciarent, cum ille earum rerū nulli paruisset, ultro ab illo ad uos intolerabilia rettulerunt.

Cicero ad Pontifices: Hanc iucundissimam uitæ, atq; officiorum omnium societatem certi homines, fictis sermonibus, & falsis criminibus diremerunt.

Ibidem: Neq; ille tot suspicionibus certorum hominum, & scelere exulceratus.

Idem pro Sex. Roscio Amerino: Si tibi fortuna non dedit, ut patre certo nascerere.

Vergilius: Equidem per littora certos dimittam.

Horatius: Nam si natura iuberet à certis

Annis æuum remeare peractum.

T. Liuius ab urbe condita: Cum in diem certam, ut ad lucū Ferentinæ conueniant edicit.

¶ CEDERE uita, Cādere patria.

Verbum Cedo uulgare propè est, & per ora etiam uulgarium in horas singulas uenit. Vnum tamē eius uerbi modum, quo ueteres illius diuini sæculi utebantur, non ab re collegisse sit, à paucis (ut arbitror) hactenus recte obseruatum. Nam cedere uita, cedere patria, cedere foro, rarissime reperitur: Addita uero præpositione frequentius, utrunq; dicendi genus, quod penè iam ab usu recessit, elegantia plenum est.

Cicero Attico: Salue, inquit, Arrius, hoc est Roma decedere.

Idem Bruto: Vos fortasse sapientius excessistis urbe ea, q̄ liberaueratis.

Idem in secunda Philippica: Qui cum multa uita excedens prouidit, tum quod te consulem non uidit.

Asinius Pollio Ciceroni: Finib⁹ meæ puincia nuscq; excessi.

Vergilius: Inuitus Regina tuo de littore cessi.

Idem

Idem: Possuntq; solo decedere nostro.

Idem: Tacitusq; mea decedere terra.

Cicero ad Octaviū: Cedam tibi in præsentia foro, curia, & sanctissimis deorum immortalium templis, in quibus reuiuifcente iam libertate: deinde rursus oppressa, senatus nihil consultur, timet multa, assentitur omnia. Cedam urbe, quam per me conseruatam ut esset libera, in seruitute uide re non potero. Cedam uita, quæ quanq; sollicita est, tamē si profutura est Reipub. bona spe posteritatis me consolatur, qua sublata non dubitanter occidam, atq; ita cedam, ut fortuna iudicio meo, non animus mihi defuisse uideatur.

T. Li. de bello Punico: Cedere possessione magnæ fortunæ.

¶ CADERE causa.

CAdere causa, hoc est, quod uulgo dicitur, perdere, aut succumbere,

Cic. de Oratore: Ut ei quē defendebat causa cadere liceret.

Idem pro Lucio murena: Et si turpe existimas te, aduocato illum ipsum, quem contraueneris causa cadere.

Pau. de iure Fisci: lege, In fraudem: Ut si usus is contra interdicitum fuerit, causa cadat.

¶ COHORS.

Non est cohors solum militum, quod penē uulgare est. sed est etiā familia primarij uiri. Quod ut inter omēs constet, loca q; plurima his subieci.

Cicero in Verrem: Quæ cohors, & qui comitatus fuerit, meministis.

Ibidem: Cohortem autem Metelli, quam uocat, quid erat quod corrumperet?

Ibidem

Ibidem: Recuperatores dicit se de cohorte sua daturum.

Ibidem: Negas de conuentu recuperatores daturum, cohortem tuam proponis.

Ibidem: Apronio permittis, ut quos uelit, de cohorte sua summat recuperatores.

Horatius: Laudat Brutum, laudatq; cohortem.

Idem: Ut iuueni placeat, percontare, utq; cohorti?

Catullus: Pisonis comites cohors inanis.

¶ CONFIRMARE.

Confirmare cum de ualitudine loquimur, significat melius habere, & uires recuperare.

Cicero Tironi: Satis enim te mature uidero, cum planè confirmatum uidero.

Eidem: Adhuc dum mihi nullo loco deesse uis, nunquam te confirmare potuisti.

Eidem: Cum te bene confirmaris, ad nos uenias.

¶ CREPARE cum Accusatiuo.

Crepare cum accusatiuum habet, id significat, quod loquitur, prædicat.

Horatius: Sulcos, & uineta crepat mera, præparat ulmos.

Idem: Si quid Stertinius ueri crepat.

¶ DE & EX.

Particula, siue præpositio De, quantam uenustatem, gratiam, elegantiam obtineat, quamue crebro operi intermixta reperiatur, tametsi aliqui obseruarunt: quo tamen bonarum literarum studiosi hoc, & alia eiusmodi imitari facilius possint, quasi in albo Prætoris huic folio ob oculos subscripsi.

Plautus

Plautus in captiuis: Emit hos de præda, ambos de Quæstoribus.

Idem in Rudēte: Nam de nocte multa, impigrēq; surrexi.

In Mostellaria: Nō bonus est somnus homini de prandio.

In Curculione: De illo emi Virginem.

In Truculento: Nam mihi de uento misere cōdoluit caput.

Terentius in Andria: Clamat de uia.

Idem in Adelphis: Imo de nocte censeo hodie.

Idem in Phormionē: Vbi agrum de nostro patre colēdum habebat.

Cato de re rustica: De domino bono, colono, bonoq; ædificatore melius emetur.

Varro de re rustica: De asinīs quenq; amplissimum & formosissimum quem possunt eligunt.

Ibidem: Quas mihi apposuisti in uilla Rheatina ad lacum Velini cuncti de controuersijs.

Cicero Lentulo: Ego tua gratulatione commotus, quod ad me pridem scripseras uelle te bene euenire, quod de Crasso domum emissem.

Idem de Oratore: Equidem sæpe hoc audiui de patre & socero meo.

Idem Attico: Postea Messala de Pompeio quesuit.

Eidem: De Antiocho scire poteris.

Eidem: Neq; facturum quicquā, nisi de meo consilio.

Idem de Diuinatione: Et eum admiratum quæsisse de Deo, quod nam illud esset tale monstrum? & Deum respondisse, Vastitatem esse Italiæ.

Idem in Academicis questionibus: Nisi de uia fessus esset.

p Idem de

Idem de diuina. Et redemptor, qui columnam illam de Corta, & de Torquato conduxerat faciendam, non inertia, aut inopia tardior fuit.

Idem in Verrem: Cum consilio causam Mamertinorum cognoscit, & de consilij sententia Mamertinis se frumentum non imperare pronunciat.

Ibidem: At de consilij sententia prædarum recitari consilium iudices audistis.

Idem pro Sexto Roscio Amerino: In dominos quæri de seruis iniquum est.

Idem pro L. Flacco: Fundum Cirneum Romæ mercatus est de Pupillo Metulonio.

Idem in Bruto: Tum ego audiui equidem ista inquam de maioribus natu.

In partitiõibus oratorijs: Qui cū in dominos de seruis quæri noluisent, tamen de incestu, & coniuratione, quæ facta me consule est, quærendum putauerunt

Cic. pro L. Cornelio Balbo: Audiui hoc de parente meo.

Idē Caio Fabio Gallo: Quæsiui de mea Tullia quid egisset.

Idem Q. fratri: Efficiam, quod sæpe uiatoribus cum properant euenit, ut si serius quàm uoluerint forte surrexerint, properando etiam citius, quàm si de nocte uigilassent perueniunt quo uelint.

Cæsar in commen. Cum de tertia uigilia Petreius & Afranius castra mouissent.

Idem Oppio, ac Cornelio Balbo: Misit ad me Gn. Magium de pace.

Idem in commen. De tertia uigilia cum legionibus tribus è castris

castris profectus, ad eam partem peruenit.

Ibidem: Ad Cæsarem de pace miserunt.

Ibidem: De media nocte missus equitatus.

Horatius: Ut iugulēt homines surgunt de nocte latrones.

Ouidius de Ponto: Terráq; de fructu q̄ sit amara docet.

Ibidem: Quæ proprium mixto de sale pondus habet.

Idē ad Corinnam: Hei mihi de monitis torqueor ipse meis.

T. Liuius ab urbe condita: Quæro de te, arbitreris ne.

Papinianus ad Senatuscō. Trebel. lege: Hæredes: Peto de te
uxor charissima.

¶ EX.

Cicero Attico: Quæsiuit ex eo, placeret ne iudices à Præto-
re legi?

Ibidem: Cum autem ex eo quæreret quid uideret.

Idem de Diuina. C. Marium cum fascibus laureatis quære
re, quid tristis esses?

¶ DICERE testimonium, & testimonia.

QVàm pulchrum est bone deus hoc quoq; dicendi ge-
nus, quod ex uno, eodemq; thesauro bonorum auto-
rum nuper erui, à paucis (ut arbitror) consideratum, cum
optima quæq; sine attentione prætereuntur. Dicere enim
testimoniū, uiri illi clarissimi proferri solebant eo modo lo-
quendi, quo aut testificari, aut probare etiam dici ceptū est.

Cicero de Oratore: Num igitur placet cum de eloquentia
præcipias aliquid etiam de testimonijs dicendis, quasi in
arte trade?

Idem ad Quintum fratrem: Cum testimonium secundum fi-
dem & religionem grauissime dixissem.